

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט בן ציון ברגר

תובעים 1. שיראל בר
2. ליעד בר

נגד

נתבעים אמיר ווסקובויניק

פסק דין

לפני תביעה לפי חוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965.

תמצית העובדות הרלוונטיות

1. התובעת 1 היא עורכת דין המכהנת כסגנית וממלאת מקום ראש העיר בקריית ים. (להלן: "התובעת")
התובע 2 הוא אחיה של התובעת ומציל בהכשרתו. (להלן: "התובע") הנתבע הוא תושב קריית ים ומשמש
בין היתר כפעיל חברתי בעיר. (להלן: "העירייה")

2. התובע הועסק ע"י עיריית קריית ים כמציל עונתי בחופי הרחצה של העירייה החל משנת 2017 ועד ליום
1.12.2020, אז פוטר כתוצאה מתכנית הבראה עליה החליטה העירייה. (להלן: "תכנית הבראה")
במסגרת תכנית הבראה, הוחלט בין השאר על הפרטת שירותי ההצלה והעסקת מצילים באמצעות
מיקור חוץ. התובע ומצילים נוספים בתקופת העסקתם על ידי העירייה הוגדרו כמצילים זמניים, כאשר
לצידם העירייה העסיקה באותה עת גם 3 מצילים קבועים. במסגרת תכנית הבראה החליטה העירייה
לסיים את העסקתם של המצילים הקבועים ולהציע להם תפקיד במתכונת שונה. לאחר פיטוריו, הועסק
התובע כמציל בעירייה ע"י קבלן (מיקור חוץ).

3. ביום 31.5.2020 פרסם הנתבע בדף ה"פייסבוק" שלו את הפוסט הבא:

"תושבי קרית ים היקרים,

זוכרים שפיטרו את המצילים שהייתה להם קביעות

והסכם קיבוצי בבושת פנים והפריטו את החופים

לקבלן? בטוח שכן.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקוביניק

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

רק תשומת ליבכם,

זו בושה וחרפה שדאגו להשאיר בתפקיד מציל אחד
מבין כולם וזאת לכאורה לאור העובדה כי יש לו ייחוס
משפחתי מקרבה ראשונה למשנה לראש העיר, עו"ד
שיראל בר.

גם בנושא הזה, אני מתכוון לפנות כבר בימים הקרובים
למבקר המדינה ולגורמים רלוונטיים נוספים לטובת
בדיקת הדברים.

כמו תמיד, אמשיך לעמוד על המשמר!

שבוע טוב לכולכם,

שלכם,

ווסקו. " (להלן: "פוסט 1")

4. התובעים שלחו לנתבע מכתב התראה בדרישה להסיר את פוסט 1 ואז ביום 2.6.2020, (להלן: "מכתב
ההתראה") פרסם הנתבע פוסט נוסף:

"תושבי קריית ים היקרים,

תביעת השתקה ובריונות לשמה (!!!) לא בבית ספרנו.

שימו לב כיצד המשנה לראש העיר, עו"ד שיראל בר

בוחרת להשתמש בכלים העומדים לרשותה ובמשרדה הפרטי,

בניסיון נואש להלך עלי אימים ובכך לנסות למנוע ממני להעביר ביקורת ציבורית לגיטימית,

לחשוף את הדברים האמיתיים המתרחשים אצלנו בעיר ולמגר את השחיתות.

מסתבר שאלו הן השיטות בהן בוחרים קברניטי העיר שלנו

בראשותו של דוד אבן צור המכותב לאותו מכתב, שיטות פסולות שמטרתן המרכזית

היא ניסיון הפחדה ותו לא.

הכל שקוף מול הציבורי!

ללא מורא, וללא משוא פנים, עם זה תושבים יקרים

אני נאלץ להתמודד כאחד המבקשים לשים את האצבע על הסכר, שלא יתפרץ.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

1 *תמו להם הימים של תביעות ההשתקה וההפחדה!!!
2 עו"ד שיראל בר בחרה בדרך פסולה של תביעת השתקה כשברור לכל בר דעת
3 כי מדובר בתביעת סרק על סכום דמיוני של 1,400,000 מלש"ח (!)
4 לכל אחד מהתובעים.
5 תושבי העיר היקרים,
6 אני קורא לכולכם ומבקש את עזרתכם לסייע לי
7 בכל דרך על מנת שאוכל להתמודד עם התביעה.

8
9 זה יחזק את ידי להמשיך את המאבק למיגור השחיתות בעיר,
10 על כן אני זקוק לסיוע שלכם בכדי שתהיה לי האפשרות להמשיך ולהילחם עבור כולנו.

11
12 כך או אחרת, אני מבטיח לכולכם כי איש לא ירתיע אותי להמשיך ולפעול ללא מורא
13 וללא משוא פנים בכל הכלים החוקיים העומדים לרשותי.

14
15 שלכם

16
17 ווסקו. " (להלן: "פוסט 2")

18
19 .5 ביום 3.6.2020, פרסם הנתבע פוסט נוסף:

20
21 "אני נעמד על רגליי האחוריות ללא מורא וללא משוא פנים,
22 תוך הבטחה כי אמשיך יחד איתכם להילחם ולהיאבק בשם הצדק והיושרה תוך מיגור הקומבינות
23 והשחיתות גם אם לכאורה.

24
25 מצרף לעיוונכם באופן גלוי ובשקיפות מלאה את תגובתי, בייצוגו של עו"ד משה פרץ.
26 בזמן שאין בנמצא מבקר לעירייה שיחשוף את המחדלים והשערוריות נותרתי אולי
27 האחרון המבקש לשים את האצבע על הסכר רגע לפני שיתפרץ וכך אמשיך לעשות מתוך
28 אהבה ודאגה אמיתית לעיר ולתושביה.

29
30 שלכם,

31 ווסקו. " (להלן: "פוסט 3")

32
33 הנתבע צירף לפוסט 3 את מכתב התגובה שלו למכתב ההתראה.

34

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

6. התובעים טוענים כי שלושת הפוסטים שפרסם הנתבע כוללים לשון הרע כלפיהם לפי חוק איסור לשון הרע וגרמו להם נזק. (חוק איסור לשון הרע התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") מנגד טען הנתבע שמדובר בביקורת לגיטימית על נבחר ציבור ושהפוסטים פורסמו בתום לב ותוכנם אמת.

4

5

6

טענות הצדדים

7

8

טענות התובעים

9

7. התובעים טענו שבפרסום הפוסטים פגע הנתבע בשמה הטוב של התובעת שהנה עורכת דין בעלת מוניטין ללא רבב ונבחרת ציבור המשמשת כסגנית וממלאת מקום ראש העיר. מעבר לכך, פגעו הפוסטים בשמו הטוב של התובע שהוא אדם פרטי.

13

8. לגרסת התובעים, הפוסטים פורסמו מתוך כוונה לפגוע בשם הטוב ולמרות שניתנה לנתבע אפשרות להסיר את הפוסטים ולהתנצל בפומבי, הנתבע בחר להשאיר את הפוסטים וסירב להתנצל. בפרסום הפוסטים ניסה הנתבע לשוות לעצמו מעמד של "לוחם שחיתות" ובכך לבסס את מעמדו הציבורי כמי שמתעתד להתמודד לתפקיד ראש העיר.

18

9. התובעים טענו שפוסט 1 שותף 18 פעמים שמתוכם 9 שיתופים בוצעו ע"י הנתבע עצמו והגיע לעשרות אלפי אנשים ובדומה לכך שותפו אף פוסטים 2 ו-3, אליהם התייחסו התובעים כפרסום אחד המזכה בפיצוי. כמו כן טענו התובעים כי לנתבע ישנה אחריות לתגובות הגולשים המבישות לפוסטים מכוח הוראת סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] – עוולת הרשלנות. (להלן: "פקודת הנזיקין")

23

10. בעניין הפיצוי טענו התובעים כי הסכום הקבוע בסעיף 7(א) לחוק איסור לשון הרע הינו 50,000 ₪ לפרסום בודד. מאחר שבפרסומים של הנתבע יש כוונה לפגוע, הרי שיש להעמיד את הפיצוי בגין כל פוסט על 100,000 ₪, בצירוף ריבית והצמדה הרי שיש לחייב את הנתבע בפיצוי על סך 139,935 ₪ בגין כל פוסט שפורסם ושיתוף שנעשה לו. התובעים העמידו את סכום הפיצוי הכולל על סך של 1.5 מיליון ₪ בעבור כל אחד מהם. לכך ביקשו התובעים להוסיף סכום של 150,000 ₪ לכל אחד מהם, בגין התגובות לפוסטים. עם זאת, העמידו התובעים את סכום התביעה על סך 700,000 ₪ לשניהם יחד לצרכי אגרה.

30

31

32

33

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקוביניק

תיק חיצוני:

טענות הנתבע

1

2

3 11. מנגד טען הנתבע שמדובר בתביעת הפחדה והשתקה שמטרתה להדוף ביקורת ציבורית לגיטימית ועניינית,
4 באמצעות שימוש באמצעים המשפטיים העומדים לרשות התובעים. לדברי הנתבע לא הייתה לו כל כוונה
5 לפגוע בתובעים אלא רק לבקר ולהביע דעה על פעילות העירייה ונבחרי הציבור שלה. לטענת הנתבע
6 הפוסטים שפרסם הינם אמת ובעלי עניין ציבורי ואף פורסמו בתום לב. לפיכך, לא ניתן לראות בהם לשון
7 הרע ויש לדחות את התביעה.

8

9

דיון והכרעה

10

11

הזכות לשם טוב של אנשי ציבור

12

13 12. ישנה חשיבות בסיווג בעלי דין כ"אנשי ציבור" בשעה שדנים בתביעות שעניינן לשון הרע. הגם שניתן
14 לומר "שעורם של אנשי הציבור עבה יותר וקשה יותר, כך שהם חסינים יותר לאמירות מכפישות
15 ולהוצאת לשון הרע. אך עם זאת, משחודרות מדקרות לשון הרע את עורם של אנשי הציבור – הרי
16 דמם אינו הפקר." עם זאת, ככל שנקבע שאמירה כזו או אחרת היא פוגענית ומכפישה גם ביחס לאיש
17 ציבור, קמה לה עוולת לשון הרע שיש לתת לה סעד משפטי מתאים.

18

19 "כאשר אנשי ציבור פועלים במסגרת פוליטית, מביעים דעות או מעלים ביקורת על מנת לקדם
20 אידאולוגיה כזו או אחרת הרי הם מכניסים עצמם לזירה הציבורית. בכניסה לזירה הציבורית
21 חושפים עצמם אנשי הציבור לביקורת נגדית. לענין זה ר' למשל בש"פ 6988/19, פלוני נ' הוצאת
22 עיתון הארץ [פורסם בנבו] (מיום 26/11/2019, הש' ד' ברק-ארז, ד' מינץ, ע' גרוסקופף) עוד ר' זה
23 מכבר ברע"א 3614/97, אבי יצחק, עו"ד נגד חברת החדשות הישראלית בע"מ [פורסם בנבו] (מיום
24 23/6/1998, הש' א' גולדברג, ת' אור, ט' שטרסברג – כהן). ואולם ביקורת נגדית אין פירושה שחרור
25 כל רסן ומתן היתר להשתלחות. ביקורת נגדית אינה שקולה לרצון "לבוא חשבון" עם הצד שכנגד..."
26 (ראו: ת"א 32745-03-21 שפיר נ' נתניהו (29.3.2023) (להלן: "עניין נתניהו")

27

28

האם הפוסטים שפרסם הנתבע מהווים לשון הרע

29

30 13. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, קובע כי:

31

32

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

33

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקוביניק

תיק חיצוני:

- 1 לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (2)
- 2 לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו (3)
- 3 או במקצועו;
- 4 לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או (4)
- 5 מוגבלותו;
- 6 בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד;
- 7 "מוגבלות" – לקות פיסיית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או
- 8 זמנית."
- 9
- 10 14. מכאן, שבשעה שביהמ"ש דן בתביעת לשון הרע, עליו לבחון תחילה האם הביטוי מהווה לשון הרע על פי
- 11 חוק איסור לשון הרע.
- 12
- 13 15. על מנת לקבוע האם פרסום מהווה לשון הרע, אין חשיבות לשאלה האם הייתה למפרסם כוונה לפגוע אם
- 14 לאו, ואין הכרח כי נפגע יושפל או יבוזה הלכה למעשה. די בכך שהפרסום היה עשוי להביא לתוצאה שכזו
- 15 (ראו גם: רע"א 9647/17 בהט נ' דגן (31.12.2017))
- 16
- 17 16. מהפוסט הראשון ניתן ללמוד שפיטרו את המצילים הקבועים ודאגו להשאיר בתפקיד רק מציל אחד לאור
- 18 ייחוסו המשפחתי – קרבה ראשונה לתובעת. אני סבור שתוכן הפוסט עשוי להשפיל ולבזות את התובעת,
- 19 שכן לפי הפוסט התובעת עשתה למעשה שימוש בכוח שיש לה מתוקף תפקידה הציבורי, כדי להשאיר
- 20 בתפקיד מציל שיש לו קרבה משפחתית אליה בעוד שמצילים אחרים קבועים פוטרו.
- 21
- 22 17. עיון בפוסט בראשון מעלה כי הוא חסר מידע מהותי ורלבנטי להבנת התמונה השלמה והנכונה כך למשל
- 23 הושמט מידע בדבר תכנית ההבראה במסגרתה הוחלט על מיקור החוץ של שירותי ההצלה בעיר, כך גם
- 24 הושמט המידע שהתובע לא הועסק שוב ע"י העירייה אלא ע"י קבלן חיצוני, ביחד עם מצילים זמניים
- 25 נוספים. כמו כן, הנתבע בחר להוסיף תיאור לפיו המצילים הוותיקים פוטרו "בבושת פנים" ודאגו
- 26 להשאיר רק את המציל שיש לו קרבה משפחתית ראשונה למשנה לראש העיר. כל אלה לא יכולים להותיר
- 27 ספק בליבו של הקורא כי התובע זכה לפריבילגיה מכוח ייחוסו המשפחתי, קרי קרבתו לתובעת ומבין כל
- 28 המצילים שפוטרו הוא נשאר המציל היחיד המועסק בתפקידו בעירייה.
- 29
- 30 18. אני סבור שיש בפוסט זה לבזות הן את התובעת והן את התובע, שכן כל אדם שמכיר את הנפשות הפועלות
- 31 בעירייה יודע כי התובע הוא המציל היחידי המקורב לתובעת, כך שניתן לדעת במי מדובר. דהיינו,
- 32 שהקורא יודע כעת כי התובע הוא היחיד שנשאר בתפקידו כעובד עירייה לכאורה ולא בגלל כישוריו

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

- 1 כמציל, אלא בשל הקרבה המשפחתית לתובעת. ברי לכל כי יש בידיעה זאת כדי לבזותו ולהשפילו בעיני
2 הבריות. ונכון הדבר גם לגבי התובעת שניצלה לכאורה מעמדה באשת ציבור.
3
4 19. הגם שבפוסט הראשון לא נכתבה במפורש המילה "שחיתות", הרי שזו נכתבה פעמיים בפוסט השני,
5 במסגרתו התייחס הנתבע למכתב ההתראה שנשלח ע"י התובעים וטען שמטרת המכתב הייתה להפחידו
6 ולהשתיקו. במסגרת הפוסט השני למעשה טען הנתבע, שאותו בעל תפקיד ציבורי ששימר את תפקידו של
7 אדם רק בשל היותו קרוב משפחתו, ניסה להפחידו ולהרתיעו לבל יחשוף את מעשיו האסורים לעיני
8 הציבור. דהיינו, שבפוסט זה יש ניסיון להעצים את אותו מעשה אסור לכאורה שעשו התובעים עליו דובר
9 בפוסט הראשון. שהרי, לא רק שנבחר ציבור מינה מקורב לתפקיד בשל היותו מקורב, אלא שאף ניסה
10 למנוע מהציבור לדעת על כך. הנתבע סיווג את אותו מעשה אסור כ"שחיתות בעיר" שיש למגרה מכל וכל
11 ולבסוף אף ביקש סיוע מהציבור, על מנת שיוכל להמשיך ולהילחם במעשים אסורים שכאלה. לאור כל
12 האמור, אין בי כל ספק שיש בפוסט זה כדי לבזות ולהשפיל את התובעים.
13
14 20. בפוסט השלישי הציג עצמו הנתבע כלוחם בשחיתות. אותה שחיתות שייחס לתובעים בפוסטים 1-2. כמו
15 כן, הנתבע אף סיווג את המעשה שעשתה התובעת כ"מחדלים ושערוריות" וציין שלצער אין מבקר
16 בעירייה. דהיינו שלו היה מבקר בעירייה, היה נחשף מעשה השחיתות של התובעת במסגרת הביקורת.
17 העובדה שהנתבע נזכר להוסיף את המילה "לכאורה" בהתייחס לאותה שחיתות, אינה מפחיתה מעוצמתו
18 של הפוסט ומההשפלה שאותה עשויים התובעים לחוות עם פרסומו. מכאן שגם בפוסט זה יש כדי לבזות
19 ולהשפיל את התובעים.
20
21 21. לסיכום, כל שלושת הפוסטים שפרסם הנתבע מהווים לשון הרע כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע. בכל
22 הנוגע לרכיב הפרסום, אין מחלוקת שהפוסטים מהווים פרסום כמשמעותו בחוק וכעת נותר לבחון האם
23 עומדות לנתבע אי אלו הגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע. (ראו: סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע)
24
25 האם עומדות לנתבע הגנות לפי חוק איסור לשון הרע
26
27 הגנת "אמת דיברתי"
28
29 22. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע כי "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
30 שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה
31 אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."
32
33 23. נראה כי אין מחלוקת בין הצדדים שככל שמציל אחד נשאר בתפקיד בשל קרבה משפחתית ושאר
34 המצילים פוטר, הרי שיש בכך עניין ציבורי ונותרנו בשאלה האם הוכח שהדבר אמת.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

1
2 24. אקדים אחרית לראשית ואומר כבר עתה שהנתבע לא הוכיח שדבריו אמת. היסוד הראשון הנדרש
3 בהגנת אמת בפרסום הוא שהדבר שפורסם היה אמת, דהיינו שישנה התאמה בין תוכן הפרסום
4 למציאות האובייקטיבית כפי שהיא מוכחת באמצעות הראיות המובאות בהליך המשפטי. (ראו: אורי
5 שנהר דיני לשון הרע בעמ' 217 (1997)) (להלן: "דיני לשון הרע")
6
7 25. בענייננו, הנתבע לא הוכיח שנשאר בעירייה בתפקיד רק מציל אחד לאור קרבתו המשפחתית לתובעת.
8
9 עו"ד יעקב שבת ששימש בזמנים הרלוונטיים כיו"ד ועד העובדים של עיריית קריית ים הצהיר כי "מציל
10 המועסק ע"י העירייה אמור לעבור תקופת הכשרה בת 4 עונות כאשר בסוף כל עונה הרשות מזמינה
11 את המצילים לשימוע פיטורין מפטרת את המצילים הזמניים למשך חודשי החורף ובסמוך לפתיחת
12 עונת הרחצה מתחילה בגיוס ממצילים מחדש. כמובן שמצילים שעבדו בעונה הקודמת מוזמנים להגיש
13 מועמדות על עונה מחדש וכך עד סך כולל של ארבע עונות כאשר בסיומן, המציל יכול להיות זכאי
14 לקבלת מעמד של עובד עירייה קבוע, מעמד שמקנה לו הטבות וקבלת שכר משך 12 חודשי שנה
15 מלאים." (ראו: סעיף 7 לתצהירו של מר שבת)
16
17 ובהמשך:
18
19 "לעניין זה יצוין כי העובד ליעד בר היה היחיד מבין המצילים הזמניים שהיה זכאי בתם עונת הרחצה
20 של שנת 2020 (בתם 4 עונות ממועד תחילת העסקתו כמציל זמני) לקבלת מעמד של עובד קבוע בהתאם
21 להסכמים הקיבוציים החלים על העסקת מצילים, אולם נוכח פיטוריו יחד עם כל המצילים הזמניים
22 לא זכה לקבל קביעות ו/או כל הטבה אחרת שהגיעה לו בעקבות החלטת הרשות להעביר את שירותי
23 הצלה והחופים בכלל לקבלן חיצוני כחלק בלתי נפרד מתוכנית ההבראה לה אני כיו"ר ועד העובדים
24 וההסתדרות הלאומית היינו שותפים.
25
26 אנו כוועד עובדים המלצנו לחברה שזכתה במכרז להפעלת חופי הים בקריית ים החל מעונת הרחצה
27 2020, להעסיק את כלל המצילים הזמניים שלא חודשה העסקתם ע"י הרשות ולמיטב ידיעתי חמשת
28 המצילים הזמניים שעבדו יחד עם ליעד בר ערב פיטוריהם מעיריית קרית ים... ורצו להמשיך לעבוד
29 באמצעות הקבלן, הועסקו ע"י חברת ענבל אחזקות ושירותי הצלה כמצילים בחופי הרחצה של קריית
30 ים." (ראו: סעיפים 13-14 לתצהירו של מר שבת)
31
32 מר שבת אף חזר על הדברים במסגרת עדותו בביהמ"ש מיום 26.12.2022 ועדותו לא נסתרה. מדבריו של
33 מר שבת ניתן ללמוד כי כל המצילים הזמניים בדומה לתובע שרצו להיות מועסקים באמצעות הקבלן
34 החדש, הועסקו בפועל. וודאי שלא נטען שגם לאותם מצילים זמניים יש קרבה משפחתית כזו או אחרת
35 ולכן דברים אלה של הנתבע אינם אמת.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקוביניק

תיק חיצוני:

1

2 זאת ועוד, כפי שציינתי לעיל, הפוסט הראשון אינו כולל מידע רלוונטי על מיקור חוץ של שירותי ההצלה,
3 על אופן העסקת המצילים תחת קבלן חיצוני ומשתמע כי נוכח ייחוסו המשפחתי של התובע 2 הוא נותר
4 היחידי לעבוד כמציל בעירייה.

5

6 במסגרת חקירתו בביהמ"ש, טען הנתבע שכוונתו הייתה שמבין המצילים בעלי הוותק, היחיד שהועסק
7 ע"י הקבלן החיצוני היה התובע. (ראו: פרוטוקול דיון מיום 26.12.2022, עמ' 60, ש' 41-37) אולם, ברי
8 לכל כי התובע לא היה עובד עירייה קבוע אלא עובד זמני ולא ניתן להשוות את מעמדו למעמד של שאר
9 המצילים הקבועים. לא רק שלא הוכח על ידי הנתבע שהוצע לתובע 2 תפקיד אחר כפי שהוצע למצילים
10 הקבועים הרי שניתן היה בנקל לבדוק את מעמדו של התובע 2 קודם לפיטוריו, כל שהיה נדרש מהנתבע
11 הוא לברר את מעמד העסקתו של התובע טרם הפרסומים. הנתבע יכל לעשות זאת מול גורמים בעירייה
12 או במסגרת הגשת בקשה לקבלת מידע לפי חוק חופש המידע התשנ"ח – 1998. (להלן: "**חוק חופש**
13 **המידע**") יצוין בהקשר זה, שהנתבע הוא פעיל חברתית המשתתף באופן קבוע בישיבות המועצה ולכן
14 וודאי שהיה בכוחו לברר את המידע טרם פרסומו.

15

16 הנתבע אף נשאל האם פנה לרשות לפי חוק חופש המידע, על מנת לקבל מידע מדויק לגבי פיטורי
17 המצילים הזמניים והקבועים, מי נשאר לעבוד כמציל ומי לא. הנתבע השיב בשלילה ונימק זאת בכך
18 שפנה בעבר בעניין אחר ולקח המון זמן עד שהתשובה הגיעה. (ראו: פרוטוקול דיון מיום 26.12.2022,
19 עמ' 64, ש' 22-15) ראשית, הטענה שלקח לנתבע המון זמן לקבל תשובה לא הוכחה ושנית אין בכך כדי
20 לפטור את הנתבע מלנסות לקבל תשובה בכל זאת טרם פרסום כל שכן כאשר לפרסום עלולות להיות
21 השלכות מבזות ומביישות את מושא הפרסום.

22

23 יתרה מכך, במסגרת הדיון נשאל הנתבע על אחת התגובות שהגיב לאחד המגיבים בפוסטים שפרסם.
24 במסגרת התגובה, כתב הנתבע שיש עוד מצילים שנכנסו לעבוד דרך הקבלן. הנתבע לא הכחיש את
25 התגובה ואף ענה: "**רגע מה הוא יעשה יציל את כולם לבד?**" (ראו: פרוטוקול דיון מיום 26.12.2022, עמ'
26 65, ש' 17-8)

27

28 דהיינו, שהנתבע ידע בזמן אמת שישנם עוד מצילים זמניים מלבד התובע שנכנסו לעבוד דרך הקבלן
29 ובחר שלא לציין זאת בפוסט ותחת זאת לחבר את התובע לקבוצת המצילים הוותיקים אליה הוא לא
30 שייך ולהוסיף שהוא המציל היחיד שדאגו להשאיר בתפקיד לאור ייחוסו המשפחתי.

31

32 זאת ועוד, התובעת העידה שלא התעסקה בנושא המצילים בקרית ים מעולם, לא כשעבדו ולא
33 כשהתפטרו. (שם, בעמ' 39, ש' 43-42) מעבר לכך, כשיצא מכרז לקבלן פרטי שיעסיק את המצילים היא
34 החליטה כיו"ר ועדת מכרזים לא להשתתף בדיון שבו יקבע מי הקבלן הזוכה, מאחר שידעה שיש סבירות
גבוהה שהתובע ירצה להגיש מועמדות ולא רצתה שמעורבותה תהווה לו לרועץ. (ראו: פרוטוקול דיון

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

1 מיום 26.12.2022, עמ' 41, ש' 21-18) דברים אלה של התובעת, הוכחו במסגרת פרוטוקול ועדת המכרזים
2 שהגישו התובעים ביום 21.2.2023 ויש בכך כדי לחזק את גרסתה בעניין העדר המעורבות.

3
4 כמו כן, הנתבע דאג לכתוב בפוסט הראשון שהמצילים הוותיקים פוטרו "בבושת פנים", אך לא דאג
5 להוסיף שניתנה להם הצעה חלופית להמשך עבודתם בעירייה והם החליטו שלא לקבלה. כמובן שהדיון
6 כעת לא עוסק בשאלה האם ההצעה הייתה טובה בעיני המצילים הקבועים או לא, אלא בכך שניתנה
7 להם הצעה להמשך העסקתם והנתבע בחר שלא לציין זאת, על מנת להעצים את הבושה שבסיום
8 העסקתם. (בעניין ההצעה החלופית שניתנה למצילים ראו: פרוטוקול שימוע שנערך למצילים, נספח 2
9 למסמכים שהגישו התובעים ביום 21.2.2023), ולמותר לציין את שנאמר כבר לעיל, הנתבע לא הוכיח
10 שלתובע 2 ניתנה הצעה כזו או בפועל נותר לעבוד כעובד עירייה.

11
12 מבלי למעט מהאמור, הנתבע אף לא הוכיח כי קבלתו של התובע 2 לעבוד כמציל אצל קבלן חיצוני שזכה
13 במתן שירותי הצלה לעירייה זכה לעדיפות ביחס למצילים אחרים שהועסקו אצל הקבלן החיצוני רק
14 בשל ייחוסו המשפחתי. כלומר לא רק שהתובע 2 פוטר מהעירייה עם הפרטת שירותי הצלה ולא נותר
15 לעבוד כעובד עירייה הרי שגם כעובד קבלן לא הוכח שזכה למעמד מיוחד בתנאי הקבלה שלו רק בשל
16 הייחוס המשפחתי.

17
18 לאור כל האמור ומאחר והפוסט השני והשלישי נשענים על הדברים שנכתבו בפוסט הראשון, אני קובע
19 שלא עומדת לנתבע הגנת האמת לפי חוק איסור לשון הרע.

20
21 הנתבע לא הוכיח שקמות לו הגנות אחרות מכוח חוק איסור לשון הרע

22
23 26. הנתבע הפנה לשורה של הגנות מכוח סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. כאן המקום להדגיש שסעיף 15 לחוק
24 איסור לשון הרע מקים הגנה ככל שהפרסום נעשה בתום לב. וכלשון החוק - "במשפט פלילי או אזרחי
25 בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב...". קיימים
26 פרסומים מותרים שאינם מחייבים תום לב – כגון הפרסומים שבסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע. יתרה
27 מכך, אפילו הגנת "אמת דיברתי" הנמצאת בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, אינה מחייבת תום לב
28 בפרסום. אולם, כל ההגנות אליהן הפנה הנתבע מחייבות כיסוד מרכזי וראשוני שהפרסום יעשה בתום
29 לב. (ראו גם: ענין נתניהו, בעמ' 16)

30 27. בענייננו, איני סבור שהפוסטים פורסמו בתום לב. הנתבע גילה את הלך רוחו במסגרת חקירתו: "אתם
31 רציתם פיצוי כספי ואני עמדתי על הרגליים האחוריות. אם אני רוצה להיות ראש עיר ואתם באים לי
32 ומנסים להפעיל עלי מנופי לחץ ובצורה הזאת לסחוט אותי, אז יסחטו אותי אחר כך עוד יותר. ככה אני
33 רואה את הדברים..." (ראו: פרוטוקול דיון מיום 26.12.2022, עמ' 67, ש' 6-2)

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

1 אני סבור שמדברים אלה ניתן ללמוד שבכוונת הנתבע להתמודד לראשות העיר ומטרתו להציג עצמו
2 כלוחם בשחיתות בין היתר על מנת שיבחר בעתיד לתפקיד אותו הוא מבקש. הנתבע ביקש לערער על
3 אמינות בעלי התפקידים המכהנים בעירייה וזאת בין היתר מאחר שראה אותם כיריבים פוליטיים
4 ונראה שכוונתו הייתה בין היתר להעצים את עצמו על חשבונם.

5

6 במסגרת ראיון שנתן הנתבע לתחנת הרדיו ביום 30.12.2021 הוסיף הנתבע את הדברים הבאים:

7

8 **"... אנחנו פה בשידור נמצאים בנושא תביעת ההשתקה, מבחינתי כל מה שקורה בעיר, עם קשר או**
9 **בלי קשר, כל הנושא הזה רק מינף אותי מאז שהצהרתי על המועמדות שלי לראשות העיר..."** (ראו:
10 נספח 7 לתצהיר התובעים)

11

12 מדבריו אלה של הנתבע ניתן אף ללמוד שלגישתו התביעה דן מיטיבה עמו בכך שהיא ממנפת את
13 מועמדותו לראשות העיר וגם בכך יש כדי ללמוד על חוסר תום ליבו.

14

15 מעבר לכך, הנתבע בחר שלא להתנצל על הפרסום, גם לאחר שנודע לו שהפרסום פגע בתובעים כשנשלח
16 לו מכתב ההתראה וזאת מאחר שלא רצה להיתפס כחלש בעיני הציבור וגם בכך יש כדי להעיד על חוסר
17 תום ליבו. לא רק שהנתבע בחר שלא להתנצל, אלא שלאחר שנודע לו במסגרת מכתב ההתראה שהתובעים
18 נפגעו מהפוסט הראשון, הוא בחר להעלות שני פוסטים נוספים שהציגו את התובעים כבירונים שמנסים
19 להשתיקו ולהפחידו ובכך גרם נזק נוסף לשם הטוב.

20

21 בהקשר זה אוסיף, שטענתו של הנתבע לפיה לא התנצל מאחר שהתובעים דרשו פיצוי כספי לא הוכחה.
22 להפך, במסגרת הסיכומים שהוגשו מטעם הנתבע נכתב כי **"הנתבע איננו צריך לפרסם התנצלות במקום**
23 **בו אין כל לשון הרע אלא פעילות בתום לב לדיון ציבורי בנושא ציבורי..."**
24 (ראו: סעיף 21 לסיכומי הנתבע) מדברים אלה ניתן ללמוד שהנתבע לא התנצל מאחר שלא חשב שהוא
25 צריך להתנצל. אולם, גם אם היה בכך אמת, היה בכוחו של הנתבע לפרסם התנצלות מבלי לשלם את
26 הפיצוי או לפחות לא לפרסם שני פוסטים נוספים שביכולתם לפגוע בתובעים.

27

28 .28 אפילו הייתה קמה לנתבע הגנת תום הלב, וודאי שדבריו אינם בגדר הבעת דעה לפי סעיפים 15(4) ו-15(5)
29 לחוק איסור לשון הרע. שכן, הנתבע ציין כעובדה שנשאר מציל אחד בתפקיד לאור ייחוסו המשפטי וזו
30 אינה הבעת דעה אלא ציון עובדה גרידא.

31

32 לעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ברקאי בעניין נתניהו: **"כאשר אדם מפרסם אמירה שהיא לטעמו**
33 **בגדר "הבעת דעה", הרי ככל שהאמירה כוללת גם עובדות – עליו להוכיח את העובדות. הבעת דעה**
34 **הכוללת עובדות היא "פרסום מעורב" כאשר על המפרסם לשמור על "הפרדה ברורה בין תיאור העובדות**

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

1 ובין הבעת הדעה על אותן עובדות". לענין זה אפנה כבר אל ד"נ 9/77, חברת החשמל לישראל בע"מ נ'
2 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ, פ"ד לב(3) 337 שם נקבע ההלכה לפיה "עצם הערבוב בין שני מרכיבים
3 אלה עלול לערפל את הכתוב ולאפשר "הגנבת" עובדות בלתי-נכונות משמיצות אל תוך הבעת הדעה".
4 להרחבה ר' ספרם של חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור, דיני לשון הרע הדין המצוי והדין הרצוי
5 (מהדורה שניה מורחבת התש"ף – 2019, בע"מ 93)."

6
7 במקרה דנן הנתבע לא דאג להפריד בין עובדות לבין דעות בפוסטים שפרסם ותוכן הפוסטים הוצג ברובו
8 כעובדות לכל דבר וענין. לפיכך, לא עומדת לנתבע ההגנה בגין הבעת דעה.

9
10 29. מאחר שקבעתי שלא קמה לנתבע הגנת תום הלב, הרי שאין מקום עוד לדון בהגנה לפי סעיף 16 לחוק
11 איסור לשון הרע.

12
13 30. ביתר טענות הצדדים לא מצאתי ממש. יחד עם זאת מצאתי לציין בשולי הדברים, מבלי למעט מהאמור
14 לעיל, הנתבע מציג עצמו כלוחם בשחיתות ציבורית, ואף מייחס לעצמו כוונות פוליטיות כמתמודד אפשרי
15 לראשות העיר, דווקא מאנשים כאלה המבקשים לעשות שירות לציבור בחשיפת שחיתויות נדרש משנה
16 זהירות רב יותר ותום לב באמירותיהם והכוונה בבדיקת העובדות לאשורן קודם הפרסום שכן השפעת
17 פרסום כזה על הציבור ללא ביסוס עובדתי עלול לגרום נזק רב יותר מאשר היה נעשה על ידי מאן דהוא.

הפיצוי

18
19
20
21 31. התובעים טענו כי הפרסומים פורסמו מתוך כוונת זדון לפגוע בשמם הטוב ולכן יש לחייב את הנתבע
22 בתשלום כפל בפיצוי המקסימאלי הקבוע בחוק איסור לשון הרע ללא הוכחת נזק.

23
24 32. סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע קובע כדלקמן:

25 "(א) הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על
26 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק; חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה הוא כפסק דין של אותו בית
27 משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.

28 (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי
29 שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקובויניק

תיק חיצוני:

1 (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית
2 המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא
3 הוכחת נזק.
4

5 33. "הכוונה לפגוע נקבעה בפסיקה ככוונה של ממש: "בהתאם לכך נקבע, כי אין די בהוכחת צפיות ברמה
6 קרובה לוודאות לאפשרות התרחשות הפגיעה, לשם הוכחת "כוונה לפגוע", אלא על המאשימה להוכיח
7 כי מי שפרסם את לשון הרע, התכוון לפגוע באופן ממשי באמצעות הפרסום" (ראה: ע"א 9712-12-13
8 קרן שירותי רפואה בע"מ נ' א.מ.ל אמריקן לייזר בע"מ [פורסם בנבו] (13.4.15)). נפסק, כי נוכח מהותם
9 של הערכים המתנגשים שיש לאזנם, הדברים שנאמרו ביחס לדרישת ה"כוונה לפגוע" בהקשר
10 לאחריות הפלילית, המוטלת בהתאם לסעיף 6 לחוק, ישימים גם בהקשר לסמכותו של בית המשפט
11 לחייב בכפל פיצוי סטטוטורי בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק. ברע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון
12 תקשורת בע"מ [פורסם בנבו] (8.9.13) ציין כב' השופט זילברטל כי:

13 "אם די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא הדברים על מנת שייקבע כי מדובר
14 בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, נמצא שכל פרסום שיש בו לשון הרע, בשל טבעו ככזה, ייחשב כפרסום
15 שנעשה בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה 'של ממש'
16 לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא. לפיכך ניתן, לכאורה, להתבסס על ההלכות שנקבעו לגבי העבירה
17 הפלילית של פרסום לשון הרע...". (ראו גם: ת"א (נצי') 32086-01-19 אפרצב נ' ערוץ יהודי ישראל
18 (21.6.2023) וההפניות שם)

19
20 1. במקרה דנן, הפרסומים היו קשים מבחינת התוכן, הדופי שהוטל בהתנהלות התובעים היה פוגעני ועלול
21 היה להסב נזק לכל אדם, קל וחומר לדמות ציבורית כגון התובעת. לכך מצטרפת העובדה שאף לאחר
22 שנשלח לנתבע מכתב התראה לא חזר בו הנתבע מהאמור בפרסומים. אוסיף על כך גם באשר להיקף
23 הפרסום שאין מדובר בפרסום אחד ויחיד, אלא בשלושה פוסטים שאף נעשה להם שיתוף מספר פעמים.

24
25 34. אף על פי כן, הגם שאני סבור שלנתבע הייתה כוונה לעשות הון פוליטי, באמצעות פרסום הפוסטים,
26 וההתנסחות באותם פוסטים נחזתה לדיווח עובדתי, שאף שלא היה נכון, איני סבור שיש בו כדי ללמד על
27 כוונה לפגוע. לאור כל האמור, לא שוכנעתי בכוונת זדון של הנתבע לפגוע בתובעים ואיני סבור שיש לפסוק
28 לחובת הנתבע כפל של הפיצוי הקיים בחוק איסור לשון הרע.
29

30 35. לאור כל האמור ובשקלול מכלול הנתונים דלעיל, לרבות מספר הפוסטים והשיתופים שנעשו להם וכן
31 התנהגות הנתבע לאחר פרסומם, שוכנעתי כי יש בפיצוי בסכום של 50,000 ₪, לשני התובעים יחד כדי

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29067-06-20 בר ואח' נ' ווסקוביניק

תיק חיצוני:

1 להוות פיצוי הולם וראוי בנסיבות העניין בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום של 10,000 ₪ (כולל
2 מע"מ).

3

4 36. המזכירות תעביר את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

5

6

7

ניתן היום, ג' אדר ב' תשפ"ד, 13 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

8

בן ציון ברגר, שופט

9

10

